

των ἀκόμῃ, ἂν δὲν λαμβάνηται ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοια) Λεξ. Δημητρ. || Ποίημ.

Τοῦ Ἀσσαράκων

τὸ γεννοβόλι κ' ἢ σειρὰ πού βγήκε ἀπὸ τὸ Δία
Κ.Θεοτόκ., ἐνθ' ἄν. 43.

γεννοβολῶ κοιν. γεν-νοβολῶ Κῶς γεννοβολοῦ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.), ἐννοβολῶ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γεννοβολῶ σύνθη. γεννοβολῶ Πελον. (Δίβρ. Τριφυλ.) γεν-νοβολῶ Εὐβ. (Κουρ.) γιννουβουλάου κοιν. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ ρ. γεννῶ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -βολῶ.

1) Γεννῶ κατὰ συχνὰ χρονικὰ διαστήματα κοιν. Τὰ κουνέλια γεννοβολοῦν κοιν. Ἡ ῥ'ναῖκα τ' γιννουβουλάει σὰν κ'νέλα Στερελλ. (Αἰτωλ.) Φτωχοὶ εἶναι, μὰ πρὶος τῶν εἶπε νὰ ἐννοβολοῦν ἐτῶς; Κάθα χρόνο γάνουν γ' ἓνα βαιδι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Γεννοβόλαγε τόσο γαιρό, τώρα γέννησε κι ἀπογέννησε (ἐγέννα συχνὰ κατὰ τὴν νεότητά της, ἐγέννησε τώρα διὰ τελευταίαν φορὰν, ἀποκλειομένου νεωτέρου τοκετοῦ, ἔνεκα τῆς μεγάλης ἡλικίας της) Πελοπν. (Μάν.) Γιννουβόλ'σαν τὰ πιδιά μ', ἡέδουσιν ἢ Θεὸς (ἡδύοκχεν ὁ Θεὸς νὰ ἴδω ἐγγόνους) Μακεδ. (Χαλκιδ.) Ἡ γάρρα μας γεν-νοβολᾷ τῶν πάει (εἶναι πολυτόκος) Κῶς. Σὰ γατσούλα γεννοβολᾷ Ἴος. Γιννουβουλάει τοῦ φάρ' Στερελλ. (Μεσολόγγ.) Πολλὲς γίδες γιννουβουλοῦν 'πὺ δὴ φουρὲς τοῦ χρόνου Μακεδ. (Σισάν.) Ἡ μάννα μας μόνο παλληκάρια, μόν' ἀγόρια γεννοβόλησε Π.Παπαχριστ., Θρακ. ἡθογρ., 1,5. Οἱ Ἕλληνες ἀβγατίζον, γεννοβολοῦν, πληθαίνουν Ἰ.Δραγούμ., Ἑλληνισμ. καὶ Ἑλλην., 121. || Φρ. Νὰ ζήσ'ρι κι νὰ γιννουβουλήσ'ρι (εὐχὴ εἰς νεονύμφους) Στερελλ. (Εὐρυταν.) || Παροιμ. Ἡ μάννα πὺν γεννοβολᾷ, καταπονᾷ τὸ Χάρο (Διὰ τῶν νέων γεννήσεων καλύπτονται οἱ θάνατοι, ἢ ἀφθονία ἐνὸς πράγματος καλύπτει τὰς ἀπωλείας του) Ἀθῆν. Πελοπν. (Μεσσ.) || Ποίημ.

Κι ὁ Ἀδης ὁ ἀμίλητος ζηλεύει πὺν τὴ βλέπει
καὶ μεσ' 'ς τὰ μαῦρα Τάρταρα γοργὰ γεννοβολᾷ
κι ἀπὸ τὰ Τάρταρα γοργὰ 'ς τὸν κόσμον ξεπετεμέται
Κ.Παλαμ., Ὑμν. Ἀθῆν., 11.

Ἀνοιξ' ἢ τύχη σου, βοσκέ, τόσα φλουριά σὲ φθάνουν
καλύτερα ἀπ' τὶς κοῦρκες σου γεννοβολοῦν κι αὐξάνουν
(κοῦρκες=ἰνδικαὶ ὕρνιθες) Ἰ.Νερούλ., Κούρκ. ἀρπάγ., 13. Συνών. γεννολογῶ, συχνογεννῶ. β) Ἐπὶ ζῶων, γεννῶ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν πλείονα τοῦ ἐνὸς ἢ τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἰδίως ὅταν πρόκειται περὶ ποιμνίων Κρήτ.Πελοπν. (Τριφυλ.) — Κ.Μπαστ., Ἀλιευτ., 20: Ἐγεννοβόλησε πάλι ἡ σκύλλα Κρήτ. Μπρὸς πίσω τὰ Χριστούγεννα οἱ προβατίνες γεννοβολοῦνε πολλὰς φορὰς τὶς νύχτες ἀβοήθητες Τριφυλ. Πρῶμα γεννοβολοῦνε φέτος τὰ πράματα, βαρυχειμωνιὰ θά 'χουμε, νὰ δὲ θυμηθῇς αὐτόθ. Τὰ ζῶα γεννοβολοῦνε, τοῦτα τὰ ἴδια φροντίζουν γιὰ τὴν τροφὴν τοῦ μωροῦ Κ.Μπαστ., ἐνθ' ἄν. 2) Παράγω, δημιουργῶ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) — Δ.Σολωμ., 260. Ἰ.Δραγούμ., Ἑλληνισμ. καὶ Ἑλλην., 156. Ἰ.Πολέμ., Παλαιὸ βιολ., 54. Π.Βλαστ., Κριτικ. ταξιδ., 163. Ἀ.Πουλιαν., Θλαμμ. νησ., 94 — Λεξ. Αἰν. Πρω. Δημητρ.: Νομίζεις ὅτι γεννοβολᾷ ἢ τσέπη μου λεφτά; Κίτ. Μάν. Ὁ ἀγῶνας ἀκονίζει τὸ μυαλό μου καὶ γεννοβολᾷ σκέψεις καὶ ὁράματα Ἰ.Δραγούμ., ἐνθ' ἄν. Ἡ φύση γεννοβολᾷ κάθε λογῆς ἀναρίθμητες ἀλλαξιμὲς Π.Βλαστ., ἐνθ' ἄν. Ἐνα πόνο σιγανὸ πὺν τρέφει καὶ γεννοβολᾷ τὴ δύναμη καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ λυτρωμοῦ Ἀ.Πουλιαν., ἐνθ' ἄν. Κάθε σπόρος γεννοβολᾷ πολλὰ βλαστάρια Λεξ. Δημητρ. || Ποίημ.

Γέλιο 'ς τὸ σκόρπιο στράτευμα τ' ἐχθροῦ γεννοβολεῖται
Δ.Σολωμ., ἐνθ' ἄν.

Μὲ τὸ γλυκὸ τὸ φίλημά της | γεννοβολοῦσε 'ς τὴν καρδιά του
χίλια τραγούδια 'ς τ' ὄνομά της
Ι.Πολέμ., ἐνθ' ἄν.

γεννόθρεμμα τό, Σίφν.

Ἐκ τῶν οὐσ. γέννα καὶ θρέμμα.

Ὁ γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς ἐν τινι τόπῳ: Εἶμαι γεννόθρεμμα 'πὰ χάμαι (ἐδῶ ἐγεννήθην καὶ ἀνετράφη). Ὡς τὴν Ἀθήνα εἶναι γεννόθρεμμα. Πβ. τὴν φρ. γέννημα καὶ θρέμμα.

γεννοκοίλης ὁ, ἀμάρτ. γεννοτοσίλης Σκυρ. Θηλ. γεννοτοσίλα Σκυρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γεννοκοιλιά.

Ὁ ἐπινοῶν καὶ διαδίδων ψευδεῖς εἰδήσεις: Ἐδες ἢ χαμέψ' γεναῖκα ἔντα γεννοτοσίλα εἶναι. Οὐλα νὰ τ' ἀπαντέχῃς ἀπὸ τέτομη γεννοτοσίλε. Συνών. γεννοκοιλιά.

γεννοκοιλιά ἡ, ἀμάρτ. γεννοτοσίλῃ Σκυρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γεννῶ καὶ τοῦ οὐσ. κοιλιά.

Γεννοκοίλης, δ ἰδ.: Τ' ἀνέμ' ἢ γεννοτοσίλῃ πῆε τσ' ἔπε λόγια π' σέ 'κανε νὰ φύουνε τὰ χούματ' ἀπ' τὰ ποδάριά σου.

γεννολίβαδο τό, ἀμάρτ. γιννουλίβαδου Μακεδ. (Νάουσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεννῶ καὶ τοῦ οὐσ. λιβάδι.

Λιβάνι προοριζόμενον διὰ τὴν βοσκὴν τῶν προβάτων τὰ ὅποια προσφάτως ἐγέννησαν: Ὡς τοῦ γιννουλίβαδου τὶς γιννήμερις προβατίνες ἀφίνουμι νὰ βοσκήσουν.

γεννολόγημα τό, ἀμάρτ. ἐν-νολόγημα Κάλυμν.

Ἐκ τοῦ ρ. γεννολογῶ.

Τὸ πλῆθος τῶν γεννήσεων. Συνών. ἐν λ. γεννοβόλημα. 2) Ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν γεννοῦν τὰ αἰγοπρόβατα. Συνών. γεννολόγι 2, γέννος.

γεννολογητής ὁ, ἀμάρτ. γεν-νολογητής Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ρ. γεννολογῶ.

Ὁ Ἰανουάριος, διότι κατὰ τοῦτον γεννοῦν τὰ αἰγοπρόβατα: Φρ. Γεν-νάρης γεν-νολογητής, Φλεβάρης τυροκόμος.

γεννολόγι τό, Λεξ. Πρω. Δημητρ. γεννολόγ' Λευκ. γεννολοῖ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) — Λεξ. Δημητρ. γεν-νολοῖ Κῶς. Ἐκ τοῦ ρ. γεννῶ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λόγι, περὶ ἧς ἰδ. Γ.Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 247 κ.έξ.

1) Τὸ γένος, ἡ οἰκογένεια Λευκ. Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) — Λεξ. Πρω. Δημητρ.: Ἡρθε μὲ τὸ γεννολοῖ της Κίτ. Μάν. Ἀπὸ τὸ γεννολοῖ της δὲν ἦτα καένας 'ς τὸ κλάμα αὐτόθ. Παλιὸ τρακόσω χρονῶ εἶναι τὸ γεννολοῖ του Λεξ. Δημητρ. || Φρ. Νὰ πάρῃ ὁ ἰδιόβολος τὸ γεννολοῖ ζου (ἀρὰ) Κίτ. Μάν. || Ἄσμ.

Θὰ νὰ δ'ἀλλάξω νὰ δὲ πῶ ἀλλιῶς τὸ μοιρολόγι

νὰ κλάψῃ οὐλο τὸ χωριὸ κι οὐλο τὸ γεννολόγι

Λευκ. Συνών. γεννολογιά. β) Ἡ καταγωγὴ Λεξ. Δημητρ.: Τὸ γεννολοῖ του τρανᾷ ἀπὸ τὴν Καισάρεια. 2) Γεννολόγημα 2, δ ἰδ., Κῶς: Δῶσ' μου δανεικὸν δυρὶν νὰ σοῦ τὸ δώκω τὴν ἐποθὴν δοῦ γεν-νολογιῶ.

γεννολογιά ἡ, Γ.Βλαχογιάνν., Προπύλ. 1 (1900/1908), 101 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γεννολόγι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιά.

Γεννολόγι 1 δ ἰδ.: Στερενὸ ἀποβλάσταρο τρανῆς γεννολογιάς.

